

der kommer fra Bruxelles, har intet som helst på sig.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Mit mål med den her debat i dag er rent faktisk at aflive nogle myter, og en af myterne, som de, der anbefalede et ja til Schengen og hurtigt gennemførte lovgivningen, skabte, var, at forberedelsen var grundig. Det var den ikke.

Hr. Arne Melchior siger, at vi fik en redegørelse. Yes, men hovedproblemet var den implementering, der skete i udlændingelovgivningen, hvor man traf nogle valg, som Dansk Flygtningehjælp, Centret for Menneskerettigheder og andre i den grad kritiserede. Der er simpelt hen en milevid forskel på, om man får en redegørelse for, hvad Schengenkonventionen indeholder – vi kunne jo også selv læse Schengenkonventionen – og så til det valg, regeringen træffer om, hvordan udlændingelovgivningen skal ændres.

Og så endnu en gang: Hvilke konkrete problemer har hr. Arne Melchior med, at vi ønsker størst mulig åbenhed om beslutninger, der træffes inden for Schengensamarbejdet, at vi vil arbejde for størst mulig indsigt i regelgrundlaget, at vi vil forbedre forberedelsesarbejdet op til Schengeneksekutivkomiteerne, og at vi vil skabe en eller anden form for interparlamentarisk kontroludvalg?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det har jeg ingen problemer med, men jeg vil heller ikke vedtage, at det i dag er fredag.

Det, som fru Bastrup siger i sit forslag til vedtagelse, har ministeren givet tilsagn om, også i sin tale i dag. Så vidt jeg husker, sluttede talen netop med det. Jo, det gør den, jeg skal komme og vise det, for jeg har nedskrevet det ordret, og jeg skal straks komme og vise fru Bastrup det. Det har ministeren givet tilsagn om tidligere.

Implementeringen er da ikke afsluttet. Selvfølgelig skal processen følges, selvfølgelig skal vi lære af de erfaringer, vi får, efterhånden som det træder i kraft, og så rette fejl, der eventuelt måtte forekomme, gøre yderligere forbedringer, men der er ikke skygge af basis for denne debat, og der er ikke skygge af basis for at vedtage, at fru Bastrup hedder det, hun hedder, og at jeg hedder det, som jeg nu engang hedder.

Sådan nogle selvfølgeligheder skal vi ikke bruge timevis på her i Folketinget. Det er jo ikke, fordi presseløgen og tilhørerlogerne er fulde, men de, der alligevel måtte lytte over program 4, vil nok sige, at det er tomgang, tomgang, tomgang.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordførerrækken, fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, og jeg hedder Elisabeth Arnold, og det er fredag.

I dag er en af de dage, hvor jeg faktisk glad for, at hr. Arne Melchior tog en tårn til i Folketinget og besluttede at genopstille ved det valg, vi havde her i marts 1998.

Jeg har sjældent hørt så spændende, engagerede og velformulerede indlæg som dem, hr. Arne Melchior har holdt fra Folketingets talerstol i dag. Jeg ved godt, hr. Arne Melchior tidligere på dagen roste fru Birthe Rønn Hornbech for hendes indlæg. Det er ikke et forsøg på at overgå denne roseklub, men jeg må faktisk sige, at i dag bekræftes det, som jeg ofte tidligere har bemærket: Når hr. Arne Melchior er god, er han rigtig god. Engagement er jo ikke nogen dårlig drivkraft for at holde gode politiske taler, så derfor synes jeg, hr. Arne Melchior skal have det med hjem til weekenden, at det faktisk var nogle rigtig gode taler, hr. Melchior holdt.

Det er jo fuldstændig rigtigt: Der er intet nyt. Det er fredag i dag, og vi holder vores syvende eller ottende forespørgselsdebat om Schengen-aftalen inden for ret kort tid. Det er helt fint, at vi bliver ved med at holde disse debatter, og jeg synes også, at jeg som repræsentant for Det Radikale Venstre vil sige: Ja, lad os dog fortsætte, og lad os fortsætte med mindst en eller to gange om året fremover at have Schengensamarbejdet til debat. Lad os se det efter i sømme, lad os gennemgå, hvor langt vi er nu, hvordan det går med de lande, der tidligere er blevet medlemmer, og se på deres erfaringer med, hvordan samarbejdet fungerer.

Det er jo faktisk sådan, at Schengensamarbejdet allerede i adskillige år har fungeret mellem de lande, der tidligt tilsluttede sig samarbejdet, og der har været holdt konferencer, hvor de pågældende lande har fortalt om, hvordan det er gået for dem, hvad de har erfaret med samarbejdet.

En af de ting, der er erfaret for Østrig, var, at de opdagede, at antallet af opdagelser af stjålne